

ΓΙΑ ΕΝΑ ΚΑΛΥΤΕΡΟ ΚΟΣΜΟ

Θέματα που μας κάινε

Προσφυγιά

Πολλές δεκάδες προσφύγων κυρίως από τη Συρία αλλά και από άλλες χώρες, ανάμεσα στους οποίους γυναίκες και παιδιά, διωγμένοι από την πείνα, την έξαθλιστική και της πολεμικές συγκρούσεις που μαίνονται στις χώρες τους «ξεβράστηκαν» κατά τους συνήθεις τρόπους τις προηγούμενες πρέρεις στα παρόλια νησιών του Αγαρίου.

Οι πρόσφυγες αυτοί πέφτουν θύματα εκμετάλλευσης από εμπόρους λαθρομεταναστών, στοιβάζονται σε σαπιοκάραβα για περάσουν από τα παράλια της Μικράς Ασίας στα νησιά του Ανατολικού Αιγαίου και από εκεί να έρθουν στον Πειραιά, στα σύνορα και περπατώντας να περάσουν στις γειτονικές χώρες με σκοπό να φτάσουν στην βραχεία Ευρώπη. Ο δρόμος αυτός είναι γεράτος εμπόδια, κρύο, εκμετάλλευση, βία, περιφρόνηση, και ελάχιστη βοήθεια. Κάθε μέρα βλέπουμε ποτάμια προσφύγων να περπατούν αβούθρητοι μέσα στη βροχή και το κρύο πεινασμένοι προσπαθώντας και παρακαλώντας να προσπεράσουν τα τείχη και τα οδοφράγματα που τους στήνουν στο πέρασμα τους.

Ντρέπομαι για αυτές τις εικόνες αλλά είμαι περήφανος όταν βλέπω τους κατοίκους των ελληνικών νησιών να βοηθούν τους μισοπνιγμένους πρόσφυγες. Νιώθω σαν να το κάνω εγώ.

ΓΙ ΑΥΤΟ...

Καταγγέλλουμε αυτή τη βαρβαρότητα απέναντι στους ανθρώπους που μας έχουν ανάγκη γιατί όλοι είμαστε διαφορετικοί αλλά όλοι είμαστε ίσοι.

Απαιτούμε να εξασφαλιστούν άμεσα ανθρώπινες συνθήκες διαβίωσης για όλους αυτούς τους ανθρώπους, πριν από όλα για τις γυναίκες και τα παιδιά. Να έχουν iατρική φροντίδα και να ενημερωθούν για το δικαίωμα τους.

Καλούμε όλους να βοηθήσουν με όποιο τρόπο μπορούν αυτούς πους ανθρώπους που τώρα μας έχουν ανάγκη ... γιατί κάποτε είμαστε και εμείς πρόσφυγες.

Σύνθημα μας:

ΕΥΡΩΠΗ ΒΛΕΠΕΙΣ
ΕΥΡΩΠΗ ΑΚΟΥΣ
ΕΥΡΩΠΗ ΞΥΝΝΑ!

Η ομάδα των δασκάλων

ΑΘΛΗΤΙΚΑ...

Η ομάδα της Α.Ε. Καλαβρύτων ιδρύθηκε 1953. Το πρώτο όνομά της ήταν Λαύρα, μέχρι την δεκαετία του '90. Ο κύριος Παναγιώτης Σκάρης είναι ο προπονητής της ομάδας από το 1988 ως σήμερα. Μέσα σε αυτά τα χρόνια η ομάδα αναπτύχθηκε και ανέβηκε 5 κατηγορίες (!), με αποκορύφωμα την τελευταία άνοδό της, στην οποία τερμάτισε απίτητη για 30 αγώνες!

Ο προπονητής μας λέει πώς περνάει όμορφα με την ομάδα των μικρών, γιατί αισθάνεται περισσότερη αγάπη για αυτούς. Ωστόσο, στην ομάδα των ενηλίκων υπάρχουν αρκετές απαιτήσεις και κρειάζεται μεγαλύτερη προσπάθεια, γιατί εκείνοι ποικίλουν πιο συχνά αγώνες και όσα κάνουν είναι πολύ δύσκολα για να τα καταφέρουν.

Η ομάδα αυτή τη στιγμή έχει 80 αθλητές. Ο σκοπός της ομάδας είναι να κρατήσει όλα τα παιδιά της και να προσπαθήσει να διαμορφώσει πάνω από όλα τον χαρακτήρα του κάθε παικτού. Σε κάθε νίκη ή ήττα, άλλωστε, το σημαντικότερο ρόλο παιζεί ο τρόπος που τη διαχειρίζομαστε. Να έχουμε ίθος, αξιοπρέπεια και σεβασμό στον αντίπαλο.

Ένα αρντικό σημείο είναι πως δυστυχώς, πάνω από όλα, λείπει γενικά η υποστήριξη, μα και η πθική στήριξη, από τους φορείς πρώτα και από τους γονείς δευτερευόντων. Αυτό είναι ένα σημαντικό μήνυμα που πρέπει να περαστεί σε όλους, γιατί θα πρέπει όλοι να αντιληφθούμε πως, ειδικά στα πιο μικρά μέρη, θα πρέπει κάθε όραμα και πολιτιστική προσπάθεια, της νεολαίας κυρίως, να στηρίζεται και να επικρατείται. (Εμείς ελπίζουμε αυτό να αλλάξει κάποια στιγμή και να υπάρχει η στήριξη που πρέπει σε μια τόσο δυνατή προσπάθεια.)

Ο κύριος Σκάρης μας είπε ακόμα πως αν μπορούσε να έχει κάποιον διάσημο ποδοσφαιριστή στην ομάδα του, αυτός θα ήταν ο Κριστόφ Βαζέχα, διότι είχε ίθος εντός και εκτός αγωνιστικού χώρου. Μια άλλη σημαντική ομάδα της ευρύτερης περιοχής είναι ο Παναγιάλειος και αυτό, φυσικά, την τοποθετεί στους πιο απαιτητικούς αντιπάλους. Τέλος, επεσήμανε ότι θα μπορούσαν να εξελιχθούν κι άλλα αθλήματα στα Καλαβρύτα, όπως μπάσκετ, βόλεϊ, στίβος, λόγω του ότι υπάρχουν οι υποδομές για να γίνει αυτό. Βασική όμως προϋπόθεση είναι να βοηθήσουν όλοι για να επιτευχθεί κάτι τέτοιο!!!

Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Παναγιώτη Σκάρη για το χρόνο του και τις σπουδαίες πληροφορίες που μοιράστηκε μαζί μας!

Έντι Ράντου
Παπασπυρόπουλος Μιχάλης
ΣΤ' τάξη

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ - ΕΠΕΤΕΙΟΙ

28η Οκτωβρίου

Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει

Την 28η του Οκτώβρη

Οι Έλληνες πολέμησαν σκληρά
μάταια όμως δεν το έκαναν
για την νίκη και τη λευτεριά.

Να μην ξανανεψεί ξένη σημαία
Στην Ακρόπολη κι ακόμα πιο ψηλά.

Έτσι εύχονταν οι Έλληνες

Από την ψυχή τους βαθιά.

Δέσποινα Παπαγεωργίου Δ2

Η πηέρα τιμής και μνήμης των
αγώνων των Ελλήνων κατά των
Ιταλών και Γερμανών
Για μένα είναι αγάπη και σεβασμός
κατακτητών. Οι πρόγονοί μας
αντιστάθηκαν, πολέμησαν για την
Αισθάνομαι θαυμαστό και ελευθερία της πατρίδας μας.

Στις εκδηλώσεις έρχονται στο
της Ελλάδας, τις Ημειρώτισσες να
συνθήκες τους έκαναν να έχουν την
μεταφέρουν πολεμοφόδια
θάρρος τους. Έτρεχαν με φράμακα και τρόφιμα στο μέτωπο
ενθουσιασμό να υπερασπιστούν την πολέμου.

Γιάννα Μάρκου Δ2

Αισθάνομαι θαυμαστό και ελευθερία της πατρίδας μας.
Στις εκδηλώσεις πολέμησαν την θρησκευτική εορτή που μου
ευγνωμούμε στην οποία πολέμησαν την Ιταλούς με αλογά. Τις γυναίκες και τα μικρά
μαθητές της Τετάρτης τάξης με τις παιδιά να βοηθούν τους ήρωες μας
πατρίδα μας.

Μαρία Παναγοπούλου Δ2

Βασιλής Παπαχριστόπουλος Δ2
Για μένα είναι μια Εθνική και
Στο σχολείο μας γιορτάσμε την θρησκευτική εορτή που μου
επέτειο της 28ης Οκτωβρίου με θυμίζει τους Έλληνες που
χρονικό, ποιήματα, τραγούδια και κουβαλούσαν τα πολεμοφόδια με
θεατρικό, όπου πάραν μέρος οι τα άλογα. Τις γυναίκες και τα μικρά
μαθητές της Τετάρτης τάξης με τις παιδιά να βοηθούν τους ήρωες μας
για να είμαστε σήμερα ελεύθεροι.

Θέμις Κουτρουμάνη Δ2

Φωτεινή Παπαγεωργίου Δ2
28η Οκτωβρίου 1940
Μία ακόμη επέτειος στην γεμάτη δόξα ιστορία της Ελλάδας.
Ένα μεγάλο ΟΧΙ στην αξίωση του Ιταλού Φασίστα Μουσολίνι, να του
παραδώσουμε τη χώρα μας.

Με αυτό το ΟΧΙ ξεκίνησε ο πόλεμος ανάμεσα στην ΕΛΛΑΣ Και στην
ΙΤΑΛΙΑ. Αυτός ο πόλεμος ήταν σαν γιορτή. Οι άνδρες έχασαν στη βουνά
της Πίνδου τραγουδώντας και φωνάζοντας ΑΕΡΑ. Οι γυναίκες, έκαναν τα
πάντα για να έχουν οι στρατιώτες τα απαραίτητα ειφόδια.

Αυτή η προσπάθεια όλων των Ελλήνων μαζί, έφεραν και τη ΝΙΚΗ.

Δέσποινα Ελένη Χρυσανθακοπούλου Δ2

Αποσπάσματα από βιβλία – ποιήματα που διαβάσαμε και μας συγκίνησαν
και θέλουμε να τα μοιραστούμε μαζί σας.

Η πείνα

...Ο Βίκτορας Ουγκώ για να γράψει τους Άθλιους μεταχειρίστηκε χιλιάδες λέξεις. Εγώ θα μεταχειρίστω μόνο μία, το ρήμα πεινάω, που θα τα λέει όλα. Τα παιδά μου θα τραγουδάνε και κάθε πεινάω θα είναι και μια εικόνα. Ίσως να χρειαστεί να γράψω πολλούς τόμους, γιατί θα έχει πολλά πεινάω. Λε
χρειάζεται να τα γράψω με τη σειρά, δηλαδά πρώτα το πεινάω κι ύστερα το άλλο πεινάω. Αν θέλω, αρχίζω από το τέλος. Τώρα εγώ σε ποιο πεινάω βρίσκομαι;

Η κοιλιά μου είναι τώρα φουσκωμένη σαν μπαλόνι και πεινάω. Σήμερα λιποθύμησα. Πεινάω, ουφ, έμρυνη ιδέα μου έχει γίνει τούτο το ρήμα. Θα πιξώ για να περάσει η ώρα. Θα βάλω τα ρήματα στη γραμμή, να παραβριόμε στο τρέξιμο. Το πεινάω τερματίζει πρώτο, δεύτερο ακολουθεί το κρυώνα, τρίτο το φοβάμαι και σε μεγάλη απόσταση πίσω τους το πονάω, το μισώ, το αγαπώ. Το γελώ, ξεφτίδι, ούτε ξεκίνησε από την αφετηρία.